

Sygn. akt VIII C 526/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kielcach Wydział VIII Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Iwona Mech

Protokolant sekr. sądowy Urszula Wójcik

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2016 roku w Kielcach

na rozprawie

sprawy z powództwa Miasta S. W. - Zarząd (...) w W.

przeciwko E. B.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej E. B. na rzecz powoda Miasta S. W. - Zarząd (...) w W. kwotę 224,40 złotych (dwieście dwadzieścia cztery 40/100) z ustawowymi odsetkami w wysokości 13% w stosunku rocznym liczonymi od dnia 22 października 2013 roku do dnia 22 grudnia 2014 roku, w wysokości 8% w stosunku rocznym od dnia 23 grudnia 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku, a od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty z odsetkami ustawowymi za opóźnienie;

II. zasądza od pozwanej E. B. na rzecz powoda Miasta S. W. - Zarząd (...) w W. kwotę 163,80 złotych (sto sześćdziesiąt trzy 80/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 60,00 złotych (sześćdziesiąt 00/100) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Iwona Mech

Sygn. akt VIII C 526/15 upr.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 23 września 2014 r. powód Miasto S. W. – Zarząd (...) w W. domagał się zasądzenia od E. B. kwoty 224,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 22 października 2013 do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, iż pozwana w dniu 07 października 2013 r. korzystała z komunikacji miejskiej nie posiadając ważnego dokumentu przewozu, w związku z czym zobowiązana została do zapłaty kwoty 220 zł. tytułem opłaty dodatkowej oraz należności przewozowej w wysokości 4,40 zł. Wskazano, iż pozwana nie uregulowała należności. (k. 2-5).

Kurator ustanowiony dla pozwanej E. B., której nie ustalono miejsca pobytu, w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa i przyznanie kosztów dla kuratora. W uzasadnieniu kurator reprezentujący pozwaną zarzucił, iż powód nie wykazał zasadności zgłoszonego roszczenia ani okoliczności czy opłata której domaga się zapłaty nie została przez pozwaną we wskazanym terminie uiszczona. (k.39).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana E. B. w dniu 07 października 2013 r. korzystała z przejazdu środkiem komunikacji miejskiej w W. podczas którego nie posiadała ważnego dokumentu przewozu. W związku z przejazdem bez ważnego dokumentu przewozu E. B. została obciążona przez Zarząd (...) w W. obowiązkiem uiszczenia opłaty za przejazd w kwocie 4,40 zł oraz opłatą dodatkową w kwocie 220 zł.

dowód: wezwania do zapłaty: k. 4, k.50-51.

E. B. nie dokonała zapłaty powyższej kwoty.

oświadczenie powoda k.5, k.48-49.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo Miasta S. W. – Zarządu (...) w W. przeciwko E. B. w całości zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (t. jedn. Dz. U. 2012 r., poz. 1173 z późn. zm.) umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia - przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym.

Przepis art. 33 a ust. 3 powołanej ustawy stanowi, iż w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty.

Jak wynika z ustalonego w sprawie stanu faktycznego pozwana w dniu 07 października 2013 r. jechała środkiem komunikacji miejskiej należącym do powoda i nie posiadała biletu upoważniającego do przejazdu, ani też dokumentu uprawniającego do bezpłatnego przejazdu. Podkreślić należy, iż w przedłożonym przez powoda wezwaniu do zapłaty widnieją wszystkie dane pozwanej, w tym numer dokumentu tożsamości, numer PESEL oraz imiona rodziców. Skoro dane widniejące w wezwaniu do zapłaty zgadzają się z danymi pozwanej, to należy wnioskować, iż to pozwana podróżowała środkiem transportu i została wylegitymowana.

Zważyć należy, iż zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Regułę tę potwierdza przepis art. 232 zdanie pierwsze k.p.c. zgodnie z którym to strony obowiązane są wskazywać dowody dla potwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Stosownie zatem do ogólnych reguł dowodowych wyrażonych w treści art. 6 k.c., przy umowie przewozu, przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego obciąża dowód, iż pozwana korzystała z przejazdu środkiem komunikacji miejskiej bez ważnego dokumentu przewozu. Okoliczność, że pozwana posiada wymagalne zadłużenie wobec powoda z tytułu umowy przewozu zostało wykazane dokumentem w postaci wezwania do zapłaty (k.4, k.50-51). Skoro pozwana odebrała wezwanie do zapłaty, co poświadczyła podpisem – to na pozwanej ciąży dowód, iż dokonała zapłaty należności wskazanej w wezwaniu. Pozwana natomiast nie udowodniła, że spłacił należność wobec powoda.

W takim stanie faktycznym nie budzi wątpliwości okoliczność, że pozwana zobowiązana jest do zapłaty należności za przewóz oraz opłaty dodatkowej. Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 33 ust. 3a Prawa przewozowego zasądzono od pozwanej na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Pozwana w całości przegrała proces, stąd zasądzono od pozwanej na rzecz powoda całość kosztów procesu, na które składa się opłata sądowa od pozwu w wysokości 30 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda w wysokości 60 zł zgodnie z § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu oraz kwota 73,80 zł tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia kuratora, jaką uiszczył powód.

SSR Iwona Mech